

פרשת וישלח

וישקהו (לג, ד)

מביא ה"פרדס יוסף" את ה"ילקוט שמעוני": אמר עשיו איני הורג את יעקב בקשת ובחיצים אלא בפי ובשיני ומוצץ את דמו וכו'. אל תקרא וישקהו אלא וישכהו. ונעשה צוארו של יעקב כשיש שנאמר "רשע יראה וכעס שיניו יחרוק ונמס". הנה מעשה אבות סימן לבנים.

ומתחילה חשב עשיו להרוג את יעקב בחיצים וזה רמז על הזמנים שניסו הגויים להרוג את עם ישראל ע"י כל מיני כלי משחית וכל מיני אינקויזיציות למיניהם, אבל כשראו שכל זה לא עזר להם ואדרבה היהודים עם קשה עורף ורק יותר ויותר דבקים בה', אז ראו שהעצה הטובה להחטיא את ישראל היא ע"י לנשק ולקרבו, ללמד אותנו לדבר בלשון עשיו וממילא יאכלו מה שעשיו יאכל, נבלות וטריפות וזה רמוז וישקהו אבל הנשיקה הזאת היא נשיכה. ובכל זאת, נצח ישראל לא ישקר, ונעשה צוארו כשיש ומקיים את תורת ה' על אף הכל. ועל זה נאמר "רשע יראה וכעס שיניו יחרוק ונמס".

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א